

752

Aurora Film Corporation presents

FURNA CHANDRA

THE
A
B
O
L
E
S

A NEW THEATRES SUPER RELEASE

0-, 2MDS, F
 M35
 183794

Audiography by
LOKEN BOSE

Photography by
YUSUF MULJI

*A Glorious Tribute . . .
To a Glorious Picture!
Never has any Tamil Talkie
Received Such Thunderous
Acclaim!!*

“**B**ound to be acclaimed as one of the best Tamil pictures that has been released in Madras . . . Recording is flawless . . . Photography is uniform and smooth.”

— **Indian Express**

“**T**he film is well mounted and recorded. The general standard of acting is fair. . . .” — **Hindu**

“**P**oorna Chandra” is a successful production. All the characters therein are being portrayed with a good amount of realism. Music and dialogue are neatly executed while the scenic effects are rendered faultless”

— **Justice**

“**A** GOOD PICTURE. . . . The Settings, Photography, Music and Recording of this picture are good . . . All the players have acquitted themselves creditably notably Mr. V. S. Mani, Nott Annajee Rao & Miss Lakshmi Devi ”

— **Sunday Times**

New Theatres, Limited

PROUDLY PRESENTS

POORNA CHANDRA

The Tamil version of their Super Production

“PURAN BHAKT.”

CAST.

Puran	...	Mr. V. S. Mani
King	...	„ Anantaraman
1st Queen	...	Miss P. S. Gnanambal
2nd Queen	...	„ Radhabai
Rani Sundara	...	„ Lakshmi Devi
Mandooka	}	Mr. R. Rangabashyam
<i>Puran's friend</i>		
Guru Goraknath	...	„ Nott Annajee Rao.

AND OTHERS

Production Staff.

Director	...	Mr. D. R. Das
Photography	...	„ Yusoff Mulji
Audiography	...	„ Loken Bose
Musical score	...	„ Nott Annajee Rao.
		&
		„ S. G. Chellappa Iyer.

Distributors:-

AURORA FILM CORPORATION

❖ 66, Armenian Street, ❖
MADRAS.

SYNOPSIS.

Our tale begins in one of these delicious vales, the beauty, the wealth and the picturesqueness of which were the talk of the entire world. And it was in the hoary days of India's glorious past that a powerful king named Salivahan ruled this beautiful kingdom of Salavapur. Possessed of wealth, power and every other lineament that contributes its share of happiness, the king was not happy. One black spot there was in the king's material possession, that harrowed up his very soul, he was childless. At last the days of austere penance and severe prayer gave the king his desired object and one happy morning the king heard that his beloved queen Rani Lalitha Devi had borne him a son.

Great were the rejoicings in the entire kingdom. But this jubilation was not long to last. The preceptor of the Royal household Guru Goraknath had predicted that much evil will befall the kingdom if the king saw his son before the latter was aged 16. And the poor king had to give away his son to the priest to be brought up by him till he attained his 16th year.

The lapse of the 16 years saw the young prince Poorna Chandra well versed in all the manly arts. Tutored as he was under the diligent care of Guru Goraknath, every trait of nobility adorned him. His father who was yearning to embrace his son, sent his messengers to bring him to the Royal household. And here fate played one of its wily pranks.

A few years after the birth of his son the king had married again a young girl named Sulochanadevi. And this woman being young and passionate, held an overweening passion for young Poornachandra. In vain she sought to weave her silken chains around him when he came to the Royal household; Poorna spurned her and forcibly

freed himself from her voluptuous embraces. The ire of the young queen was up. Her love for the young prince had gone. And there came in its stead the cruel monster, Hate. Suddenly she raised a hue and cry. And attracted by this, the king, who was coming to her chamber entered her apartment; Sulochana fell at his feet and accused Poorna of molesting her. The king was sorely grieved at the misconduct of his son. But he allowed Justice to take its own course. And he ordered his servants to fling Poorna Chandra into a well after cutting off both his hands.

Guru Goraknath comes to know of this by his divine sight, and he immediately proceeds to the well where Poorna was hurled. Rescuing him the sage joins together his severed hands and brings him up at his Ashram.

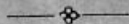
Meanwhile Rani Lalitha Devi who was fondly expecting to feast her eyes by gazing upon her beloved son, hears of Poorna's fate; sorrow of an indescribable nature takes possession of her and she spends her time crying out "Poorna."

Guru Goraknath sends Poorna Chandra for Biksha to the court of Rani Sundara, who rules over the amazon kingdom of Malwa, to find out how far his disciple was firm in the vow of renunciation. Rani Sundara falls in love with him, but Poorna resists all temptations. At that time he hears that Krurasan, the minister of the kingdom of Salavapur had captured his father and mother and had made himself the monarch of that kingdom. Guru Goraknath sends Poorna Chandra to rescue his parents; and Rani Sundara also starts for Salavapur in male attire. There they are able to rescue the king and the queen. There, he, learns that the soldier who fought side by side with him was none other than Rani Sundara. Guru Goraknath appears on the scene and commands him to marry Rani Sundara which he does cheerfully.

THE END.

“பூர்ண சந்திரன்”

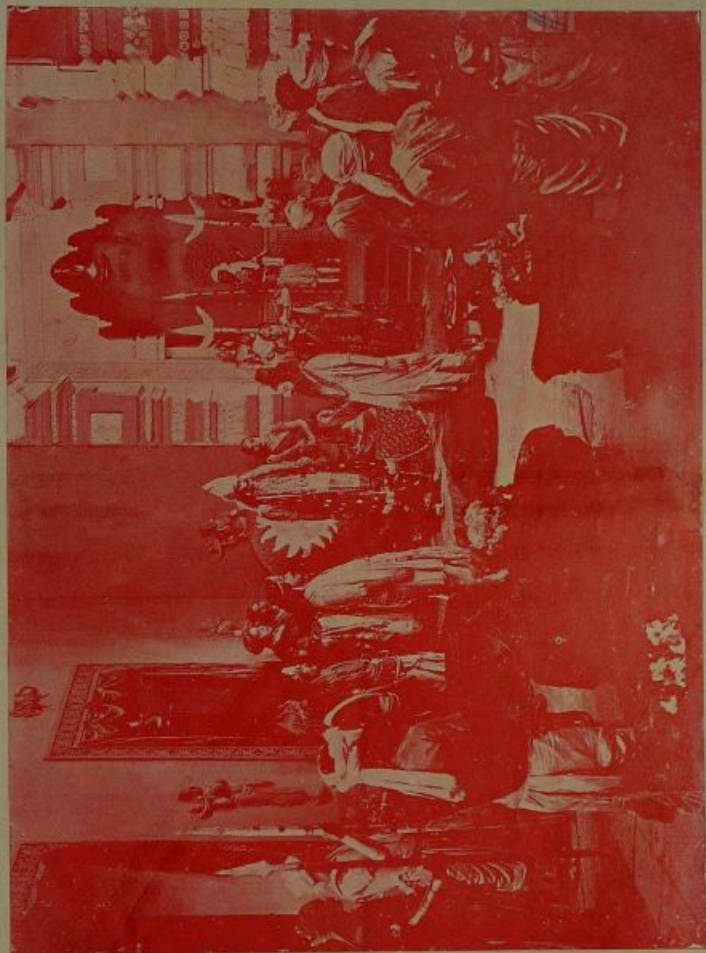
தமிழ் பேசும் படம்.

கல்கத்தாவிலுள்ள ரிபூ தியேடர்ஸ் ஸ்டூடியோவில் புகைப்படமெடுத்த தயாரிக்கப்பெற்ற இந்த “பூர்ண சந்திரன்” எனும் பேசும் படச்சரிதையானது 1933-ம் வருஷத்தில் பேசும் இந்திய படக்காகிகளுள் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றிருந்த “பூர்ண பக்த” எனும் ஹிந்தி பாஷாப் படத்தைத் தழுவித் தயாரிக்கப்பெற்றதாகும். இத்தமிழ்ப் படம் முதல்தரமாயிருக்குமென்பதற்கு சிறிதும் ஆகேபமின்று. ஹிந்தி சண்டிதாஸ், யாஹூதிசிவ்ல்கி ஆகிய இப் படங்களைத் தயாரித்த புலமையாளர்களே இத் தமிழ்ப் படத்தையும் முன்கொணர்த்திருக்கிறார்கள். இதில் மிஸ்டர் வி. எஸ்.மணி பூரணாகவும், மிஸ்டர் ராட் அண்ணாஜிராவ் கோரக்காத்தாகவும், ச்ரீமதி வக்ஷாமிதேவி சண்டைக்கார ராணியாகவும், ச்ரீமதி மாதாபாய் 2-வது அரசினாக்குமாரியாகவும் வேடம் பூண்டு நடித்திருப்பதே இப்பேசும் படத்தின் உயர்வுக்குச் சான்று. இதன்கண்ணுள்ள பாட்டுக்களும் சம்பாஷிப்புக்களும் மெஸர்ஸ் எஸ்.ஜி.செல்வப்பாஐயராலும் என்.அண்ணாஜிராவினாலும் கவனஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த “பூர்ணசந்திர”னின் சரிதைச் சுருக்கம் வருமாறு:—

ஸந்தானபாக்கியர்.

சாலவபுரியைப் பரிபாலித்து வந்த சாலிவாகனனுக்கு லலிதாதேவி பெயரும் மகிஷி இருந்தனர். சகலவிதமான ஐசுவரியங்கள் இருந்தும் புத்திரபாக்கியம் மாத்திரம் அவர்களுக்கில்லை. அது காரணமாக சுலோசனாதேவி எனும் வண்பும் வரிசையும் வாய்ந்த வலிதா ரத்தினத்தை இரண்டாவது மனைவியாக மணந்துகொண்டான் அரசன். எப்போதும் இளைபாளிடம் மோஹம் மிகுந்திருந்த அரசன் பலகாட்டுகளுக்குப் பிரகு லலிதாதேவி கர்ப்பப் தரித்ததாகண்டு மணம் பூரிக்கலானான். அழகே உருவாயமைந்த மதிமுகத்துடன் ஆண் மகவு ஒன்று லலிதாதேவிக்கு பிறக்க, அக்குழந்தையின்முக கலா விலாஸங்கனையும் சாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களையும் உணர்ந்த முதியோர் கூறிய பிரகாரம் அதற்கு “பூர்ண சந்திரன்” எனபெயரிட்டார்கள். அதே சமயம் குருவும் திரிகரலஞானியுமான கோரக்காதர் எனும் பெரியார் அரசன் முன்தோன்றி அக்குழந்தைக்கு 16 வயதாகும் வரையில் அரசனும் அவனது மனைவியும் பார்க்கலாகாதென்றும், அதுபரியந்தம் தாம் அச்சிசுவைக் கொண்டுபோய் வளர்த்துப்பிறகு தகுந்த வயதுவந்ததும் கொண்டுவந்துவிடுவதாகவும் சொல்லிக்குழந்தையைக் கொண்டேகிறார். மகவைப் பிரிந்த மகிபதிமனத்துயரமுற்று சில நினைக்களைக்கழித்துக் காலக்கிரமத்தில் குருவின் ஆக்ஷணையச்சிரமேல் தாங்கி காட்களைக் கழித்துவந்தான்.

புத்திர பாசம்.

காட்கள் வாரங்களாயின, வாரங்கள் மாதங்களாயின, மண்ணின் மணத்தினின்றும் மகரூபகம் மாத்திரம் மறையவில்லை. மதிமுகக்கொண்ட பூர்ணசந்திரனிடம் பூர்ண பாசம் வைத்த அரசன் குருசொன்ன 16 ஆண்டுகள் எப்பொழுது நிறையுமென சிந்தித்தவாறே இருந்து காலக்கடத்திவந்தனன் இரவும் பகலுமாகக் காலசக்கரம் சுற்றிக்கொண்டே 16 ஆண்டுகள் கழிந்தவாயால், சாலிவாகனன் தன் மந்திரி பிரதானிகளையழைத்த தன் மகவை அழைத்து வரும்படி ஆக்ஞாபித்தனன். அவர்களுர் தகுந்த மரியாதைகளோடும், முனிசிப்புக்களோடும் குருவின் ஆசிரமம் சென்று பூர்ணசந்திரனை அழைத்துவந்தார்கள். வாஞ்சல்யத்தோடு வரவேற்றான் சாலிவாகனன் தன் அருந்தவபுதல்வனான பூர்ணசந்திரனை.

விரகதாபத்தின் சேஷ்டை.

16 ஆண்டுகள் தனயனைவிட்டுப் பிரிந்த தந்தை திடீரென தன் ஆத்மாவே உருவெடுத்துப் புத்திரனாக ஆவிர்ப்பவித்த பூர்ணசந்திரனைப்பார்த்து பார்த்து உள்ளம் பூரித்தான். சரீரம் புளகிதமடைய மானசீகத் திருப்தியடைந்தவனாய்த் தன் மகனிடம் அந்நயத்த பிரேமையோடு தன் லகியமனைத்தையும் பூர்ண சந்திரன்மீதே வைத்திருந்தான், சகலசௌபாக்யங்களும்; சிரம்பித் ததும்புவதாக சாலவபுரி மண்ணன் ஆனந்தித்திருந்த தறுவாயில் அவனுடைய இனையராணியான சுலோசனாதேவி சகலவிருத்தார்த்தங்களையும் கண்ருளாந்தாள். புன்முறுவல்பூத்த சுந்தர வதனத்தோடு வாலிப பருவத்திற்குரிய வளர்ச்சித்தோற்றங்கள் பிரதிபலிக்கும் பரிமாணந்த பருவத்தைப் பெற்றிருக்கும் பூர்ணசந்திரனிடம் இயற்கையாகவே வைக்கும் பிரேமையல்லாது சிற்றன்னையான சுலோசனை அளவுகடந்த காதலரல்கட்டுண்டாள் தகூணமே சரசரவென்று தன் பர்த்தாவான மண்ணையும், சக்கனத்தியின் புதல்வனான பூர்ண சந்திரனையும் தனது அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துப்போய் ஆசார உபசாரங்களை அபரிமிதமாகச் செய்தனள். தனதன்பின் பெருக்கால் தனக்கு பூர்ணசந்திரனிடம் உள்ள பாச அபிவிவேசமானது வேருன்றி படர்வதை உய்த்துணர்ந்த அச்சிற்றன்னையான தானே பாலன் பூர்ணசந்திரனை லலிதா தேவியிடம் அழைத்துச்செல்லுவதாகச் சொல்லி அரசனிடம்விடை பெற்றாள். அங்கிருந்து பூர்ண சந்திரனுடன் அரண்மனையைச் சார்ந்த வேடுவர் தனியிடம் சென்றனள். உத்தரவின்றிப் பிரருடைய பிரவேசத்திற்கு இடமில்லாத அத்தனி இடத்திலே இவர்கள் ஏகாந்தமாயிருக்கையில் மந்திரிஸாகஸத்தினாலும், அளவுகடந்த காமாதரத்தினாலும் கட்டுண்ட சுலோசனாதேவி பூர்ண சந்திரன் தனது புதல்வன் என்பதை அறவே மறந்து தனது இயற்கையாயுள்ள மடந்தைப்பருவத்துண்டுதலினாலே அவன்மீதுள்ள விரகதாபத்தை அறிவித்தான் இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் முன்பின்

உணராத விரகசேஷ்டைகள் முன்வந்து நிற்குமாதலின், அனைகளால் பல
மாகப் பீடிக்கப்பட்டார் பாவை சுலோசனை.

பழி ஓரிடம், பாவம் ஓரிடம்.

கண்ணினாலும், கருத்தினாலும், நயத்தினாலும், பயத்தினாலும், கெஞ்சிக்
குலாவியும், அண்டி அடிபணிந்தும்- சுலோசனை பூர்ணசந்திரனைத் தனக்
கிணங்கும்படி வற்புறுத்த, அவன் தன்னாலானவரையில் தடுத்துப்பார்த்தும்,
மற்றும் மற்றும் சுலோசனை மொகாவேசத்தையே வீசலாயினான். எவ்வளவு
தான் பூர்ணன் மறுத்தும் அதற்குச் சிறிதும் இடக்கொடாத 'சுலோசனையி
டம் இனி தனித்துத்தக்கியிருப்பது தவறு என்றுணர்ந்து அவளது மோக
ஆவேச ஊடாடல்களை மறுத்தும், பலவந்தச்செய்கைகளை வெறுத்தும்ரின்ற
சமயம் அவன் அவளை மருவ முன்வர, சரேவென பூர்ண சந்திரன் தடுத்து
அப்புறம் விலகினன். அதுவரையில் அம்மடந்தை வைத்திருந்த அன்பினத்
தும் தகூணமே வன்பாக மாறியது. வீழ்ந்தான் தரையில், தலைவிரிகோலம்
கொண்டான், பாதுகம் கேர்த்தெனக் 'கூகூ' வென அலரினான் : சுலோசனை
யின் கூக்குரலால் கிடுகிடுத்தது அக்கேளீக்கரகம்.

அரசனின் ஆக்ஷை.

இளையராணியின் அமுதூரல் கேட்ட அரசன் ஒடோடியும் வந்த பார்க்
கையில் தன் இளைய ராணி சுலோசனை அவிழ்ந்த கேசத்தோடு பொருத்த
மில்லாத ஒதுக்கிச் சரிந்த உடைகள் தரையில் புரள, கசிந்தொழுதும் கண்
ணீரோடு உடல்பதற, அவளும் குரலுடன் மார்பு படபடவென்றடிக்க பெரு
மூச்செறியவும் அவன் எல்லாம் உண்மைஎனநம்புமாறு தன்னைபூர்ணசந்திரன்
தாயென்றும் கருதாது பெண்டாளும் படுமோசத்துடன் கிற்கிறான் என்று
முறையிட்டான். வழக்கை விசாரித்துத் தீர்மானிப்பதே மெய் என்பதை
அடியுடன் மறந்த அரசன் தனக்கு இளையாள் மேலுள்ள மோகம் காரணமாக
அவள் கூறியதே சந்தியமெனக்கொண்டு, கோபாக்கிரார்த்தனும் மகனெனும்
பாசத்தை எட்டிக்கட்டித் தன் காவலரை அழைத்து பூர்ண சந்திரனைக்கொ
ண்டிபோய் அவனது கைகளை வெட்டி எறிந்து பின்னர்அவளை ஒருகிணற்றில்
தள்ளிவிடும்படி ஆக்ஷாபித்தான். இதுவும் விதியின் பயனேயென மதித்த
பூர்ண சந்திரன் காவலரோடு சென்றுவிட்டான்.

அண்ணையின் பாசத்திற்கு எல்லையேது

சம்பளம் பெற்றுச் சேவகம் செய்து உயிறுவளர்க்கும் காவலாளர்கள்
கொற்றவனின் ஆக்ஷையைசிரமெற்றுகி பூர்ணசந்திரனை அடவிக்கழைத்துச்
சென்று, அரசனிட்ட ஆக்ஷையை நிறைவேற்றினார்கள். தடித்துக்கதறிப்
பதறிய பூர்ணன் பாழும் கிணற்றில் வீழ்ந்துத் தத்தனித்துத் தமொறும் நிலை
மையை ஞானியரான கோர்களுத் அறிந்து தமது ஞான திருஷ்டியினால்
கடந்தேறிய சம்பவங்களை செவ்வையாக உணர்ந்தார். சற்றும் தாமதியாமல்
அவர் கிணற்றண்டை சென்று தமது தவவலிமையால் வெட்டுண்ட கைகளை

மீட்டு பூர்ணசந்திரனுக்களித்த அவனை அந்த இக்கட்டினின்றும் தப்புவித்த தமது ஆசிரமத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். இதற்குள் அரசனின் முதல் மனைவியான லலிதா தேவி சென்ற புதல்வன் திரும்பவேயில்லையென வக்கினவளாய் சுவாசானுதேவியின் அந்தப்புரம் சென்றுவினவ, அக்கு தன் புதல்வனுக்கு கோர்த்த அபவாதத்தையும் துன்பத்தையும் அறிந்தனள். தக்ஷணமே வதொன்றும் தேரன்றது மதிமயக்கி தன் நிலையறியாதவளாய் பிரலாபித்தாள், தாணியில் தொப்பென விழுந்தாள், புரண்டு புரண்டு அழுதாள் விம்மி விம்மித் தேம்பினாள், எதிலும் நாட்டமில்லாமல் பித்தம் பிடித்த பாலைபோல் ஓடுவன்றலறி வீதிவீதியாகச் சுற்றி இறுதியில் ஓர் அடலிப் பிரதேசத்தில் துழைந்தாள். கண்ணே, மணியே, என் கண்மணியே, பூர்ணசந்திரா என்று கதறிக்கொண்டே கால்போகும் வழியே அடலியிற் செல்லுகையில், மரக்கிளை யொன்றினால் மோதுண்டு சத்தம்பீறிட்டடிக்கமாலிவத்தில் வீழ்ந்தனள் என்னே அன்னையின் தயை!

குருவின் லோகோபகாரம்.

புத்திரபாக்கியமில்லாத தவித்துப் பலகாட்கள் ஆனபிறகு அந்த பாக்கியத்தை எந்த கடவுள் தனக்கு அனுக்கிரகித்தாரோ அக்கடவுளே தன் சேயைத்தன்னிடம் கொடாது பிரித்துவிட்டார் என மதித்த லலிதாதேவி உதிர கூபத்திற் கிடந்து அடலியிலே புரண்டழுது அழுது பிரலாபித்தாள். பூர்ண எங்குமற்றும், பூர்ண எங்கு போனும், பூர்ண, என் கதி இப்படியுமாகுமா என்று தவித்துக்கொண்டிருக்கையில் அக்கு ஒரு பெரியார் தோன்றி அவளுக்குத்தேறுதல் சொல்லிப் பின்னர் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றார். இரவும் பகலும் சேர்ந்துவருவதையொப்ப சுகமும் துக்கமும் சேர்ந்தே வருவது உலகில் சகஜம். ஆதலால் இப்பொழுது சக்கடமாயிருந்தாலும் கூடிய சீக்கிரத்தில் ஊண்மை சம்பவிற்கும், ஆகவே மனோதேரியத்தான் இருப்பாயாக என்று அங்குக்குத்தேறுதல் கூறினார்.

பூர்ணனின் பிசுநாடனம்.

குருகோரத்தாருடன் பூர்ணன் இருந்துவரும் காளில் ஒரு நாள் குருவானவர் பூர்ணனை அழைத்து, தனிமையாக ஒரு வார்த்தை பேசலுற்றார். மாளவ தேசத்தில் ஆண் வாதையில்லாமலே ஓர் அரசினக்குமரி ராஜ்யபாரம் செய்கிறாள். அவளுக்கு 'சுந்தரா' என்று பெயர், அவள் யௌவன பருவ முடையவள், வண்டுமொய்க் கூந்தலுடையாள், வீரமும் தீரமும் வாய்ந்த வலிதா ரத்தினம், இனிமையிற் சிறந்த பொன்மொழிப் பாவை, தனிவும் பணிவும் இல்லாத் தருணீமணி, கௌரவக்கொண்ட காந்தாமணி, வணப் பிற்சிறந்த வீர வலிதை ஆடவர் அண்டையிற் வரலாகாதென கட்டியபுகழி கண்டித அரசு செய்யும் மோகனமடந்தை இவளது வைராக்யத்தை அடக்குவதே சரி என்று சொல்லி அச்சுந்தர ராணியிடம் சென்று பிணை கேட்பாயாக என்றார். உடனே பூர்ணன் உச்சிமுதல் உள்ளக்கால் வரையில் காஷா

யம் உடுத்தி நெற்றியில் விபூதி பூசி, தண்டுகமண்டலதாரியாய்ப் புவிதறத்த புண்ணியரோவெனப், பார்ப்போர் பிரயித்துக் கூறவல்ல சாதுவையொப்ப சென்று பரிகாரத்தமாக இரப்பு மன்றமுடினான். அச்சமயம் இருவரும் சேரில் சந்தித்து ஒருவரை ஒருவர் எதிர்ப்பட்டு நின்றனர். உடனே உள்ளத்தில் உதித்தது ஓர் உணர்ச்சி, 'கண்டதம் காதல்' எனும் முதுமொழி இவ்ரு நிதர்சனமாயிற்று. ராணி சுந்தராவின் வைவராக்யமெல்லாம் பூர்ணனை முகமண்டலத்தை பார்த்த பிறகு பரிதியைக்கண்ட பனியைப் போலப்பறந்தோடின. அவள் அதைவெளிக்குக்காட்டாமல் பூர்ணனைப்பலசோதனைக்குள் ளாக்கினுனெனினும் அவையனைத்தும் நிறைவேற்றிய பிறகு பூர்ணன் தன் குருவீளிடம் திரும்பினான்.

பூர்ண சந்திரனின் மங்கள விலாசம்.

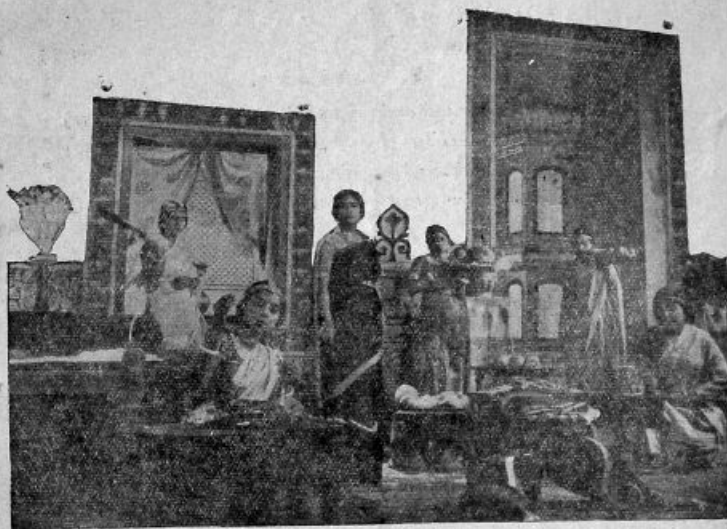
அதேசமயத்தில் சாலவபுரியில் மந்திரியாயிருந்த குருசேனன், சாலிவாகன அரசனையும் கலோசனாதேவியையும் சிதையிலீட்டுச் சாலவபுரியை அபகரித்துக்கொண்டதாக ஒருயுத்தவீரன் ஓடொடியும் வந்து குருவிடம் தெரிவித்தனன். இச்செய்தியைத்தெரிவித்த அவன் யுத்தத்திற்பட்ட காயங்களால் அவ்விடமே வீழ்ந்து மாண்டான். குருகோரக்காதர் சாலிவாகனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு பூர்ணசந்திரனை சாலவபுரிக்கு அனுப்புஞ்சமயம் ராணி சுந்தராவும் சாலவபுரியின் கலைமையைக் கேள்வியுற்று ஆண் வேடம் தரித்து தன் சேனையோடு புறப்பட்டாள். மத்தியில் பூர்ணனும் இவளும் ஓரிடத்தில் சந்திக்கவேந்தது, பூர்ணசந்திரனை இன்னவெனைத் தெரிந்துகொண்ட சுந்தரா வெகு சமத்தகாமாய் தானின்னவென்று அறிவிக்காமல் அரசனோடு கோட்டைக்குட் சென்று எதிரியின் சேனையை முறியடித்துப் பின்னர் மந்திரி குருசேனைக்கொன்று அரசனையும் ராணியையும் மீட்டார்கள். அதற்கு பிறகே ஆணுடை உடுத்தியிருந்தது ராணி சுந்தராவென்பது பூர்ணனுக்குத் தெரியவந்தது 'கண்ணோடு கண்ணோக்கிகின் வாய்ச்சொற்கள் யாதுபயனுயில்' என்று பெரியமொழிப்புலவர் கூறியிருக்கிறானாலும் வெறும் கோக்கத்தோடுமெல்லாத உடனிருந்து யுத்தசந்தகளாய் ரணசங்கத்தில் வீரப்போர் புரிந்த தீரங்கையாகிற ராணி சுந்தராவே இவ்வெனை குருகோரக்காதர் பூர்ணனுக்கு அறிவித்தப் பிறகு அவனை பட்டமகிஷியாக வரிக்கவேண்டுமென ஆர்ஞ்சுபிக்க, அதன்பிரகாரமே அரசன், சுழலசன, லலிதாதேவி முதலினோர் குருகோரக்காதரால் விவாமெல்லாமுணர்ந்து ஆனந்தபரிதராய் வீற்றிருக்க, மங்களகரமாக பூர்ணசந்திரனுக்கும், வீரகழலணிந்த தீரங்கையாகிற ராணி சுந்தராவிற்கும் வைபவ விமரிசைகளோடு மங்கள மணம் நன்குநிறைவேறியது. குருகோரக்காதின் திருவடிகளே சரணம்.

'பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்கு'

A Leading Calcutta Journal writes on 20th July issue **New Theatres Ltd.** "This film Company is responsible for bringing drastic changes in the cinema art for it has practically overhauled everything in it. In the begining there was "unnaturalness" in the films, but its master-piece "PURAN BHAKT" brought in what was really the need of the time. The dialogue of its players is most natural—it seems as if one is speaking in his daily life and this is the beauty which it has introduced in our film industry and is much appreciated by every body.

PURNA CHANDRA is the same tamil version of "Puran Bhakt" It has established a new Record, a new Standard and a new technique in Tamil pictures.

A SCENE FROM "PURANACHANDRA"

1. கோரஸ்.

ஸ்ரீநாதா—குணரீதா

சீரோங்கிய கனப்ரபோதா அதீதா

(ஸ்ரீ)

ஜெய நிர்வாக சாமள தேக

செல்வ வைபோக நல்குறிவேக

திருவரவணை மிசையுறைதரு

திவ்ய சுக புனிதா

(ஸ்ரீ)

தேவ தேவ சுகுணாளா

(அஅஅஅ)

தேவி திருவின் மணவாளா

திருவைகுந்த வாச மிகுந்த

திவ்யமலர் நயனனே

தினகரனே அருள் பரனே

தேவ தேவர்கள் துதி

செய்யும் கனனே

(ஸ்ரீ)

2. காமிக் ஸாங்.

மகாஜனங்களே மன்னன் பிறந்திட்டாரு (மகாஜனங்களே)

மாதமும்மாறிபெய்து பூமிசெழித்தோங்கும் பாரு (மகா)

இஷ்ட தெய்வங்களுக்கு, இன்று பூஜைபோடவேணும்

ஏக மனதுடனே பாடிக்கொண்டாடவேணும்(மகாஜனங்களே)

3. சாலியன்

இத்தனை நாட்களாய் மைந்தனில்லாமல்

வங்கியிருந்தேனே ஈசனின் அருளில்

புத்திரன்வந்து பிறந்தனன் பார்க்க

பொருத்தமில்லாதது கர்த்தனின் அருளோ இருளோ

தெய்வமே இதுஉந்தன் திருவுளச்செயலோ

தேடி உனை வணங்கும் நானுணக்கயலோ

உய்யும் வழியறியாதுளம் சூலைந்தேனே

உத்தமாரீ எம்மைக்காத்தருள் பரனே அரனே.

4. பூர்ணன்.

ஆஹா என்மனதுகந்த அன்னப்பறவைகாள்

ஓஹோ மகிழ் கொண்டாடும் உன்னத மயிலினங்காள் (ஆ)

கூக என இசை கூவிடும் குயில்காள்
கொண்டலாத்திகாள் கொஞ்சிடும் கிள்ளைகாள்
மாடப்புறவினங்காள் மகிழ்தரும் குருனிகாள்
நாடி நீர் மகிழ்வோடு நல்லிறைகொள்வீரே.

(சு)

5. மண்டுகன்.

அன்னப்பறவைகள் கூடிக்கொண்டு கூடிக்கொண்டு
ஆனந்தப் பாட்டுகள் பாடிக்கொண்டு
இவர்-என்னை மறந்து இருக்கக்கண்டு
எடுத்தேன் கல்லைக்கொண்டு தான் விரட்ட
இந்த விதம்செய்த பசுிகளா பசுிகளா
என்னைப் பிரிக்கவே பார்த்தீர்களா
மன்னவருக்குத்தெரியும்படி
மனந்தளராமல் விரட்டுவேனே.

(அன்)

(அன்னப்பறவைகள்)

6. ஓர் ஸாது.

(நானே நேனினேன் என்ற மெட்டு)

நானே நம்பினேன் உனது பாதம் (நானே)
நான் மறையும் புகழ் வேலவனே கொடி
சேவலனே எணையாள் பவனே தினம் (நானே)
தாமதமேனோ சம்மதம் தானே
வெந்து மனம் நோகச்செய்திட்டாயே கைவிட்டாயே.(நானே)
வள்ளியின் மோன தெள்ளிய ஞான
ரஞ்சிதனென மகிழுவோனே—மணியே
கெஞ்சியே அழைக்கின்றேன் மயிலோனே முன்வருவாய் (நா)

7. கோரக் நாத். பிம்பளாஸ்.

பல்லவ்.

சம்புநாம சந்திர சூட
ஸாம கான ப்ரிய விபோ

அநுபல்லவ்.

ஸர்வ தேவ ஸ்தோத்திர புனிதா
ஸர்ப்ப பூஷண லங்காரா

(சம்பு)

சரணம்.

காமதகன லலாட நேத்ரா
காருண்ய கபால பாத்ரா
காலகண்ட கைலாஸ வாஸ
கௌரீ காந்தப்ரிய விபோ (சம்பு)

8. பூர்ணன்.

பரந்தாமா—பணிந்தேனே
துரந்தரன் உமது மகிமையைத் தெரிந்திட
தொல்லுலகில் எவரே (பரந்)
எவ்வித வீரர்—எவ்விததீரர்
எவருந் தன்பெருமையை அறியவல்லாரே
ஏழையேன் நானே இன்னருள்தானே
இசையுடன் பெறவே நாடி வந்தேனே
எனையாண்டருளவே உனை நினைந்தேனே
ஈசனே பவ நாசனே (பரந்)

9 கலோசனு.

மாலைப்போது இதுவே நல்ல நேரம்
மந்தமாருதத்தின் சுகஆரவாரம்
கோலமிகும் பக்ஷிகள் கூட்டத்தின் ஸாரம்
கோதை எனக்கிதுவே மிக அனுஸாரம்

தோகையரு

வதைமிகும் எத்தன் யௌவனம் கீனே
ஒழித்ததற்கு ஒருவழியும் நான் காணேன்
மனதுக்கினிய எழில் காதலனில்லா
வருத்தமிழை மாற்ற வகையிலே சொல்ல (மாலைப்போது)

10. லலிதா. ஜாவோஜாவோ.

வாராய் வாராய் என் பாலா பூர்ண
மகிமையனுகூலா நீ வாராய் (வாராய்)
சீராறு மாதவ தேசிகனருளால்
சேஷமமாய் வந்திடுவாய்
செல்வனே உனை நினைந்தே ஏங்கும் எனக்
கேமகிழ் தந்திடுவாய் நீ (வாராய்)

எத்தனை நாளாய் உன் பிரிவாலென்
ஹ்ருதயமும் நொந்தனனே
வித்தகனே என் புத்திரமணியே
மிக வுளங்குளிர்ந்தனனே நீ (வாராய்)

தோகையறு.

இன்றே சர்வேச்வர பஜனை
இன்றே செய்து நினை
நன்றே வருக நன்மையே பெருக
நாதன்குருவருளே புரிக நீ (வாராய்)

11. சுலோசனு

அலாவேரி.

சந்தோஷம் தரும் மதுபானம்
சம்பீரமமாக நல்லின்பமுறத் தருணம் (சந்தோ)
சிந்தை மிகமகிழ சேர்த்தவர்கள்புகழ்
வந்து மனத்திலின்பம் வாய்க்க உளமினிக்க
வாய்மைபேச மணவாசம்வீச மானிலத்து வாலிபரும்
மற்றுளோர்களும் குடித்து (சந்தோ)

12. பூர்ணன்.

நீதி நதல்லவே தேவி
நினைத்து மதுவை
குடிக்கப் பதறு நான்
இதுவோ ஸஞ்சீவி (நீதி)
ஆதிமறைமுதல் ஒதிடும் பாதகம்
அணைத்துமிதனால் பெருத்தத் தீதாகும்
ஆகா—மதி மோசமீ தல்லவோ
ஆருயிர்த்தாயே நீர்போதனை செய்வது (நீதி)
சாதகமாக மகன் தந்தை தாய்க்குமுன்
சார்ந்து பணிந்து விறைந்து தொழுமென்னை
தீதகமாகவே நீர் ஒதிடும் வார்த்தைகள்
தேகம்மிக சேர்ந்து வருந்துதே
தேர்ந்து பாராமலே போதிக்கும் வார்த்தைகள் (நீதி)

13. சுலோசனம்

மனதார உணைநானே காதலித்தேனே
 மானிலம்தெனையாளும் புனிதனே (மனதார)
 நினைவை மறந்தனனே நெயாஉனை நம்பினேனே
 ரிக்க ஒண்ணுதெனையார்த்திடவேணும்
 நெஞ்சறியச் சொன்னேன் வஞ்சமில்லை காணும் (மனதார)
 கண்ணும் உடலும் திருமுகம்
 எண்ணமுன் மனதில் இல்லையோ ஆசை
 என்பதுரையே இன்சொல் தந்தருள்வீரே (மனதார)

14. சுலோசனம்:— மால்கோஷ்

மங்கையாளும் மானிலத்தில்
 பங்கமுறலாமோ ஐயோ
 உங்கள் மைந்தன் செய்த செய்கை
 உலகில் ஞாயமோ என்றாதா
 தாயேன்றென்னை எண்ணிடாது
 தழுவவேமுயன்றான் பாவி
 மாயனை உம் சேயனுக்கு
 ஞாயமேது மில்லையோ ஐயோ (மங்)

15. பூரணன்

(மாண்டு)

எனதரும் தந்தையே
 என் சொல்லுவேனே
 இசைமிகும் தாய்மொழி
 மறுத்துறையேனே (என)
 குற்றமே சொன்னாலும்
 குணத்தை மொழிந்தாலும்,
 உற்ற இவ்வுண்மையை
 உறையே நெக்காலும் (என)

தொகையறு.

பெற்ற எந்தந்தையே பேணிடேன் உயிர்தனையே
 சிற்றன்னையார் சொல்லி சிறுவன்யான் மறுத்திடேனே (என)

மண்கேன்—தாதி தர்க்கம்.

16. மண்டுகன்.

பால்கோவாவும் பதர் பேணியும்
பண்பாய் பூரண அருந்துகின்றாய் (பால்)

பழய அனியல் கறிகள்
பக்குவமாய் தின்னுக்கிறேன் இதை
பார்த்துப்பார்த்து என்மனது
பதப்படத்தக்க விதத்திலாச்சு (பால்)

(தாதி)

கண்ணாளா நான் உந்தன்மேலே
காதல்கொண்டு இருக்கிறேனே (கண்)

மற்றவர்களை நினைத்து என்னை
மறந்து நீயும் பேசுராய்
மனதுக்குகந்தவள் நான்
இல்லையென்று நினைக்கறாய் (கண்)

மண்டுகன்.

பஜ்ஜிவடையில் இச்சைவைத்தேன்
நல்ல பசுணங்கள் இல்லையே
மிச்ச மீதிகளை நான்
மேன்மையாக அருந்துவேனே (பஜ்)

(தாதி)

பசுணங்கள் லக்ஷம் தருவேன்
இசுணமே அருந்துவேன் (பசுண)

எந்தநேரம் பார்த்தாலும்
தன்பதிலே இருக்கறாய்
என்னைக்கண்டுமே நீயும்
ஏன் விழித்துப்பார்க்கறாயினி (பசுண)

17. சுலோசன.

(அடபயலே என்ற ~~பெயர்~~)

மனமகிழ அளித்திடுவேன்
மதூர மிரும் பானமிதை (மின்)

எனதரும் மன்னவனே
 இன்னமுமேன் வீண்மயக்கம்
 எந்திழையா னுடனிருக்க
 ஏங்குவதேனோ தயக்கம் (மன)

என்மனங் கனிந்திட
 அருந்திடு வீரித்ததியே
 சின்னஞ்சிறியோன் பிழையை
 சிந்தித்தலேனோ பதியே. (மன)

எண்ணுத எண்ணமெல்லாம்
 எண்ணி எண்ணி ஏங்குவதென்
 கண்ணாளனே சமயம்
 கண்ய முறபருகிடுவீர் (மன)

18. (பூரணன்)

அகடா வர்ணமெட்டு.

விதியோ வினையோ எதுவோ அறியேன் (விதி)
 சதி ஈதோ தெய்வமே (விதி)
 கதியறியேனே இத்ததி துணை தானே
 கடாசுறித்தருள் செய்குவார்யார் வேளையில் (விதி)
 என்செய்குவேன் ஈசா (விதி)

19. (லலிதா)

(ஆதரனின்றி என்ற மெட்டு)

புத்திரமாதவ ரத்தின மணியே
 பொன்மதிமா முகனே என்மகனே
 வித்தகனே உந்தன்மெய் பிரிவாலே
 வேதனையடைந்தே வாடுகின்றேனே
 ஆதரம்மீயின அகமகிழ்ந்தேனே
 ஆகுலமிக அடைந்தே நொத்தேனே
 பூதலம்துணை என்று காண்பேனோ
 பெருந்துயரடைவேனோ இது வீனோ (புத்திர)

பூர்ணசந்திரன் படத்தில் ஓர் காட்சி.

20. (கோரக்நாத்)

(கல்பாணி.)

பல்லவ்.

சிதம்பரம் என மனம் கனிந்திட
ஐயம் செய்யக்கொடிய ஜனனமுரண
பயமொழிந்திடும் சிவ

(சிதம்)

அனுபல்லவ்.

பதஞ்சலியும் புலிபதம் திகழ்முனியும்
நிதம்பரவ வருள்நிறைந்த வருவொடு
கதம்ப மலரணி குழலொடு திகழ் சிவ
காமிமருவும் ஸ்வாநியே எனது கனக
ஸ்பேசனை நடேசனைத் தொழுது சிவ

(சிதம்)

சரணம்.

மோகாந்தகாரமதில் முழுகியழிந்தென்றோம்
மோசம் போகாதே சொன்னேன் மூடநெஞ்சமே
சோகாந்தமுற நரஜன்மமு மிழந்து கொடும்
துன்பம்தரும் நாகவாதை மிஞ்சுமே
புரீகாந்தனும் ஸரஸ் வதிகாந்தனும் பணிய
தேகாந்தத்துள் நடிக்கும் ஆனந்த தாண்டவத்தை
தாகாந்த மடையக்கண்டே காந்தக்களிபெற
தத்தரிசிட திம்தரிசிட திமிதக தளாங்குதோம்
தரும் எனவே நடமிடு

(சிதம்)

21. (ஸலீதா)

(ஈனியோகசலதி என்ற மெட்டு)

உன்னைத்தேடி தேடி யலைகிறேனே
உளம் வருந்துகிறேனே என்மகனே
அன்னையென் மனம் நீயறியவு மில்லையோ
அன்பிலையோ அருந் துயரே என்நிலையோ
முன்னம் பிரமனருள் விதிச்செயலீதோ
முளுமென்துயர் தனை மாற்றலாகாதோ
மோசம் ஏது வினையுமோ அறியேன்
ஈசா சதுன் அருளிடோ குறியேன்

(உன்னை)

(உன்னை)

(உன்னை)

பூர்ணசந்திரன்

22. (ஓர்ஸாத.)

பிலஹரி ஆதி.

மனங்கலங்கிடலாமோ மங்கையே நீ
வனமதில் வந்தநீ வழியறி யாதினி (மனங்)
அடியவரைக் கார்க்கும் அண்ணலை நினைத்திட்டால்
நொடிதனில் படுத்தாய ரொடுங்கிடும் இக்கணமே
திடமுடன் வந்திடுவாய் உனதிருப்பிடம் சேர
உதவி புரிந்துணை உடனழைத் தேகுவேன் (மனங்)

23. (ஸஸ்தா.)

கமாஸ்.

காவாய் காவாய் கருண ஜலதே
தேவே தேவே தெரிவை யென்பாலனே (காவாய்)
ஆநந்தக் கொடியே அற்புததேனே
நீனதயாநிதே தீருமென் குறை தன்னை (காவாய்)
அரஹர சிவ சிவ அனக உமாபதே
அருளமுதம் தந்து ஆதரிப்பாய் வந்து (காவாய்)

24 ஆச்ரமவாசிகளின் கோரஸ்.

ரகுபதிராகவ என்ற மெட்டு.

அரஹர சாம்பவ மகாதேவா
அனக உமாபதே நீ வா வா
பரமசுணுநிதே பணிதரனே
பக்தரை யாண்டருள் சங்கரனே
காலகண்ட கங்காதரனே
கைலையின் வாஸ நிறந்தரனே
நீலஜடாதர நிர்மலனே திரு
நேத்தரகபால ஸசீ தரனே (அர)

25. (பூர்ணன்.)

(ஸ்ரீசிவ ஷண்முகவேலனே என்ற மெட்டு)

அந்தம் நிறைந்தப் புருஷினமே
உவந்து மகிழுவேனித்தினமே
வந்து அருந்து வீரிசுஷணமே
தந்திடுவேனே நல் பக்ஷணமே

26. (கோரக்நாத்)

ஹரிகாம்போதி.

பல்லவ்.

உண்டென்று உருதிக்கொள்வாய் மனமே

அநுபல்லவ்.

அண்டபிண்டம் எதிலும் நிறைந்து

அங்குமிக்கும் தங்கும் ஒருவன்

(உண்)

சரணம்.

பலகோடி உயிரினங்கள்

படைத்தாட்டும் விந்தைகாட்டி.

பலவேறு ஸமயம் நாட்டி.

பலநாம ரூபமோடு விளங்கும் ஒரேதெய்வம்

(உண்)

27. மண்டுகன்.

மாளிகை தன்னிலே மன்னவரே விட்டுப்போனீர்

மெய்யென்று உன்னைநம்பி வந்ததுதான் தப்பிதமே

மேலுக்கு மேலும் நீ செய்யும் சூது

நானுக்கு நாளாய் அறிந்தேனைய்யா

இது தருமா இன்னும் சொல்லட்டுமா

இந்தநேரம் எந்தனை கவனிப்பவர் யாருமில்லை

(மாளி)

28. பூர்ணன்.

(மால்கோஸ்)

28. குருவரா நின்பாதம் வணங்கினேனே

குறையாபவ ஸாகரம் கடந்தேன்

பெருமானுள் திருவருள் கருணைபெற்றேன்

பேச ஒண்ணுத பேரின்பமுற்றேன்

(குருவரா)

29. பூர்ணன்.

(காம்போதி)

29. குருநாதன் திரு ஆக்ளை

கொண்டுவந்தேன் பிகைக்காக

கருணைஉறு பெரியோர்கள்

கனவாக்கை மறுக்காமல்

குருநாதன் திரு ஆக்ளை கொண்டு வந்தேன்

30. பூர்ணன்.

(புநீரஞ்சனி)

கனலிலோ கடலிலோ கனமலை மிசையிலோ
 அனவரதமென்குரு அருளினால் வீழ்வனே
 ஊனழிந்தொழியினும் உயிரிறந்தழியினும்
 ஞானஸற்குருபான் ந்யானம் நான் மறவேனே (கன)

31. பூர்ணன்.

(மாங்காய்ப் பாலுண்டு)

மெஞ்ஞானப் பொருளே—உயர்
 மேலாம் தவத்தருளே
 அஞ்ஞானம் அகற்றுளிரே அவனிமீதே (அஞ்ஞா)
 பாதார விந்தத்தில்
 பணியும் பக்தன் எனக்கு
 ஆதாரம் வேறில்லையே பாரினிலே (ஆதா)
 உம்மை நான் நம்பியே
 உலகத்தை மறந்தேனே
 உயர்வான துறவரத்தை உகந்தேனே (உயர்)

32. ராணி சுந்தரா.

பேதையாள் அறியாமற்செய்த
 பிழைபொருத்தருள் விரித்தகியே
 சோதனை செய்த இப்பாவிச்
 கார் தயாநிதியே கதியே
 பாதபூஜை செய்யும் பாக்யம்
 பாரில் பெற்றுய்தேன் மகிழ்ந்தேன்
 வேதனே வேதாந்தனே நல்
 போதனை புரிவீர் இத்தினமே (பேதையாள்)

33. பூர்ணன்.

மாயாப்ரபஞ்சமாதவமே
 தாஸானு தாஸனே (மாயா)
 மாதாபிதாவும் நீயே
 மற்றென் துணைவனும் நீயே
 பாதாரவிந்தமே கதியே
 வேதாந்த மூர்த்தியே (மாயா)

நாதா உம்மைப்போல் ஏது தாலன்
என்னோடென்ன வாது
நானே இதற்கெல்லாம் தோது
நாதா வந்தாளிப்போது

(மாயா)

34. ராணி சுந்தரா.

பூரண சுந்தரனே பொற்புயமந்தரனே
பூத்தமலர்முகனே எனை காத்தருள் நாயகனே
தாரணியிலுனையே தஞ்சமாய் நம்பினேனே
தன்யகுணுகரனே என் இன்னுயிற் காதலனே
உன்பாதமே கதியே என் உண்மை யுணர்ந்தனனே
உற்றதொரு நற்றுணைநீர்
சந்தியம் நம்பினேனே.

35. சுலோசன.

அலாவேரி.

விதி ஏதோ விழலாகினேன்
ஆந்தோ என் செய்வேன்
ஆதி அன்னைக்கருளில்
அமைத்ததும் சுதாமோ
ஆகாத மகாபாமி
யானேனே பூமேலே

(விதி ஏதோ)

(விதி)

36. மண்டுகன்.

திட்டிடுவேனே திடமுடன் நானே
ஐயம் தரும் வான் தனையே
நாட்டிலென்னை எதிர்த்திடும் வீர
நரன் எவன் எனக்கினையே
நானிலமீ தினிலே
பூணுமென்போர் நிலையே
போக்குவோ ரிங்கிலையே
விதைவாய்.

(திட்டிடுவேனே)

37. சுலோசன.

தன்யாகி.

பல்லவ்

குற்றம் மிகவும் உனக்கே நான்
செய்காலுமென் குறைபொறுப்பாய் மகனே
அநுபல்லவ்.

(குற்)

உற்ற துணை உணையல்லாது வேறே
உலகினி லெக்களை காப்பவர் யாரே

(குற்)

சுரணம்.

பொய்யுறைத்தேன் உனை
உயிர் கொலைச்செய்யப்பழி
புனைந்துறைத்தேன் நான் பாவி
ஐயமிலை எனைக்கொன்றாலுந் தகுமே
ஆருயிர் பெற்று வாழ நினைவேன் நிச்சயமே (குற்ற)

38. லலிதா.

கைசேன ஹாயேமதினா என்ற மெட்டு.

அந்தோ என் ஆசைக்குமாரா உன்
அன்னைமனத்துயர் தீர
வந்து மகிழலாகாதா மாதாவின் மேலென்ன வாதா
சினதை கலங்கி நொந்தேனே செல்வா உணைபிரிந்தேனே
வெந்துயரம் சகியேனே வேறோர் கதியறியேனே
தாயின்மேலேனே இக்கோபம் தமிழாளெந்தன் பரிதாபம்
நீயறியாததுமேனென்றறியோமனுமுறைதானே. (அந்தோ)

39. லலிதா.

காயல்தோடி.

என்றுனைக்காண்பேன் பாலா சீலா
என்குலமாமணியே நானினியே (என்றுனை)
அன்றுன் தலையில் எழுதியஎழுத்தீதோ
ஐயோ தெய்வமே அருள் செய்யலாகாதோ (என்றுனை)
பால்கொடுத்தறியேனுன் பனிமதிமுகத்தை
பார்த்தறியேன் உனை எடுத்தனைத் தறியேன்
கோல அணிகள் புனைந்தலங்கரித்தறியேன்
கொஞ்சியறியேன் முத்தங்கொடுத்தறியேனே. (என்றுனை)

40. லலிதா.

ராகமாலிகை:—காம்போதி, பைரவி, கன்னடா, மோகனம்

இனியே தெமக்குனருள் வருமோ எனக்கருதி
எங்குதென் நெஞ்சமய்யோ
இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
நெண்ணவேர் திடமில்லையே
அனியாயமாயிந்த உடலை நான் அன்றுவரு
அந்தகர்க்காளாக்கவே
வாடித்திரிந்து நான் கற்றதும் கேட்டதும்
அவலமாய்ப் போதல் நன்றோ
கனியேனுவறியசெங்காயேனு முதிர்சரகு
கந்தமூலங்களே னும்

கனல்வாதை வந்தெய்து அள்ளிபுசித்துநான்
கண்முடிமெளனியாகி
தனியே இருப்பதற்கெண்ணினேன் எண்ணமிது
ஸ்வாமிரீர் அறியாததோ
ஸர்வ பரிபூரண அகண்ட தத்துவ
ஸச்சிதானந்த சிவமே.

41. கோரக்நாத். ஸிம்மேந்திரமத்திமம்.
பல்லவ்

இகபர மெனுமிரு உலகிலும் பரஸூக
முதவு ஸுகுணசீலா

(இகபர)

அநுபல்லவ்.

குகசரவணபவ சிவபாலா சிவ
குருவெனும் புகழ்பெரும் வடிவேலா
அகமுறமவுணர்கள் குலகாலா
அமரருலகு மகில வயிரும் வளர அருள்க்ருபாலவால (இக)

சரணம்.

தயை நிறைந்த திருவிழிகள் பனிநண்டும்
தவழ்ந்த முருவல் வதனமாறும்
புஜகராஜனென திகழ்ந்த பன்னிரு
புஜங்களுமகல மணி பணியும்
மயலொடு மிருபுறம் இருமாதர்
மருவநன் மயின்மிசை வருவாயே
பயஸிஜபதவிணை தருவாயே
பவகடற் கரை கடக்க அருண்மரக்
கலம்கொடுக்கும்

(இகபர)

42. மண்டுகன்.

ஒங்க கல்யாணத்திலே—என்னை

கொஞ்சம் மறந்திடாதிங்க
காலமெல்லாம் நானுங்குட இருந்தவனுங்க (ஒங்க)
கிடைப்பதிலே பாதி தாரேனென்று சொன்னீங்க
இப்ப கிட்டுமோ கிட்டாதோ என்று
நானிருக்கேனுங்க (ஒங்க)

43. தாதி.

கையில் வெண்ணையிருக்க
நெய்க்கழுவார்கள் போல
கண்கலங்கி நிற்கலாகுமா உண்மைக்
கண்டுமென்னை நீ மறக்கப்போகுமா
கைகாரனே எனது அத்தானே
நீ மயங்கி

(கையில்)

இத்தனை காலமெல்லாம்
நம்பி யிருந்தேனே உன்னை
பித்தம் பிடித்தவன்போல் பேசுகறாய்
கையை — மெத்தப்படித்தவன் போல் வீசறாய்
மீசையில்லை ரோசமில்லை
மானமில்லை வெட்கமில்லை

(சையில்)

44 ராணி சுந்தரா — பூர்ணன் தர்க்கம்.

சுந்தரா.

மன்னு ஸம்பன்ன தீரா
மகிமை பிரதாபா கம்பிரா

(மன்னு)

பூர்ணன்.

கன்னல் மொழிமானே தேனே
காதல்கொண்டேனுன்மேல் நானே
இன்னலில்லாமல் யாமும்
என்றும் நன்றாய் வாழுவோமே.

சுந்தரா.

முன்செய்த புண்யவசந்தால்
மெய்க்குமுலாளுமையடைந்தேன்
சன்மார்க்க நீ தருமது
சரண்பணித்திட பலனடைந்தேன்

பூர்ணன்.

பொன்னொளி மேனி மயிலே
பூவையே வனக்குயிலே

(இருவரும்)

மனோரம்பமாகவே நாம் மகிழ்க்கிட தருணமிதே
என்னுளுமென்னை இணையிரியாமலிருக்கிடவே

(மன்னு)

மங்கலம்.

வெற்றிமாலை சூடிய உன்னத படத்திற்கு புகழ்மாலைகள்.
தமிழ் பேசும் படவானில் ஒப்பற்ற நகைத்திரம்
என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

“ . . . இந்தப் படத்தில், ஒலி பதிவு, காட்சி ஜோடிப்புகள், படம் பிடித்திருப்பது முதலியனவைகள் தெளிவாகவும், சுத்தமாகவும், இருக்கின்றன.” —தினமணி

“புகைப் பட உருவங்கள், இயற்கைத் தவனியின் இயல், இனிய கானத்தின் இசை, பல்வகைக் காட்சிகளையும் தோற்றங்களையும் படமெடுத்த பான்மை — ஆகிய இவைகளெல்லாம் தத்ரூபமாக விளங்குகின்றன . . . இந்தியாவின் பிராசினப் பெருமையைச் சேர்ந்த வகைகள் பல இந்தப்படத்தில் காண்கின்றன.”

—இந்துநேசன்

“கலாபிமானிகளால் போற்றத்தக்கதும், எல்லா அம்சங்களிலும் சிறந்ததாகவுமுள்ள தமிழ் பேசும் படம் ஒன்று வருமா என்று எதிர் பார்த்தவர்கள் இந்தப் படத்தைப் பார்த்தால் அத்தகைய படம் “பூர்ண சந்திரா”வே என்று அபிப்பிராயம் கொள்ளாதிருக்க மாட்டார்கள் . . . படத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசிவரை லைட்டிங் ரிகார்டிங் முதலியவைகள் இந்தப்படத்தில் முதன்மைபாக இருப்பதுபோல் வேறு எதிலும் இதுவரை காணப்படவில்லை . . . நடிப்பில் நடிக்கர்கள் இணையற்று விளங்குகின்றனர் . . . நடிக்கர்களின் பேச்சும், அதற்கேற்றபடி நடிப்பும், வேஷம் போட்டுக்கொண்டிருப்பதும், இயற்கையாக விருக்கிறது.”

—சுதேச மித்திரன்

“இக்கதைக்கேற்றவாறு நடிக்கர்களும், பாடல்களும், காட்சிகளும், தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. போட்டோகிராபி, தொனி பதிவு, நன்றாகவே இருக்கிறது.”

—தமிழ் நாடு

Our Outstanding Talkie Pictures.

1. SAKKUBAI ... Barna Pictures - Tamil
(with select Artistes from S. Indian Stage)
2. NANDANAR ... New Theatres - do
3. POORANA CHANDRA do - do
4. MIRABAI ... do - Hindi.
5. PURAN BAKTH do - do
6. CHANDIDAS ... do - do
7. YAHOODI-KI-LARKI do - Urdu.
8. SUBEKA SITARA do - do
9. NOORIMAN ... Arvind Cinetone - do
10. AH-E-Mazluman New Ton Films - do
11. AMEENA ... Kali Films - do
12. Sree Krishna Tulabaram do - Telugu
13. SATI ANSUYA Barna Pictures do
14. Devil Tiger-Jungle thriller Fox Film English

Also All Bbarat Laxmi Pictures including
"Sati Sakkubai (Telugu)" & "Sati Sulochana" (Tamil)

FOR BOOKINGS APPLY TO :

AURORA FILM CORPORATION,

FILM PRODUCERS & DISTRIBUTORS

66, Armenian Street, G T, Madras

TEL AUROFILMS.

PHONE: 3368

Sri Krishna Press, West Masi Street, Madras-35.